

haber bülteni

Devrimci Düşünce Olmadan Devrimci Davranış Olmaz

PARTİ BÜLTENİNİN GÖREVİ :

Bu haftadan itibaren şimdilik 15 gün süreyle, daha sonra haftalık olarak yayınlanacak olan Parti içi bültenin fonksiyonlarını kısaca şöyle özetleyebiliriz:

- Dışa dönük yayınlar olan İLKE ve KİTLE dergilerinde yeterince işlenmesine yer, olanak veya gerek olmayan konuların ele alınması,
- Partimizin örgütlenmesine değgin ana sorunlar ve temel ilkeler üzerinde durulması, pratik deneylerden çıkan derslerin parti örgütüne iletilmesi,
- Parti içi birliğin ve organların arasındaki işleyişin gelişmesine, partimizin kadrolaşma çabalarının yoğunlaştırılmasına yardımcı bir merkezi organ boşluğunun doldurulması, bu organın Parti örgütlerindeki "homojen'leşmeyi" kolaylaştırması,
- Somut durumun somut tahlilinden çıkacak olan taktiklerin, başarıyla uygulanabilmesi için gerekli açıklama ve vurgulamaların özetlenmesi,
- İşçi sınıfı taktiklerinin ışığında belirlenecek parolalara uygun ajitasyonun yönlendirilmesine yardım edecek ayrıntıların ele alınması

Sosyalist propogandanın güçlendirilmesi

- Partimizin egemen sınıf ideolojilerine karşı verdiği ve vereceği ideolojik mücadelede çeşitli vurgulama noktalarının belirtilmesi
- Parti çalışmalarının candamarı olan kitle çalışmalarındaki gidise ve gelişime yardımcı olacak noktaların üzerinde durulması
- Parti çalışmalarında görülen aksaklıkların giderilmesi, yanlışlıkların düzeltilmesi için topluca göstereceğimiz çabalara yardımcı bir iç yayın organı eksikliğinin telafisi
- İşçi sınıfının kolektif ruhunun ve demir disiplininin partimiz içinde yayılıp kökleşmesi için, tüm parti organlarının ve üyelerinin gösterecekleri bilinçli çabaların yanısıra yardımcı bir yazılı mesajların düzenli olarak parti organ -ve dolayısıyla- üyelerine iletilmesi
- Partimiz genel merkezi ile il ve ilçe örgütleri arasındaki bağlantının güçlendirilmesi
- İşçi sınıfı sosyalizminin ve işçi sınıfının politik-ideolojik-ekonomik mücadele birliğinin geliştirilmesi yönünde ayrıntılı açıklamaların yapılması

- İşçi sınıfının merkezi siyasal hareketini baltalamak isteyen, burjuva ve küçük burjuva uzantılarına (sapmalarına) karşı verilen ve verilecek olan ideolojik mücadelede, temel noktaların vurgulanması, ideolojik mücadelemizin ipuçlarının ayrıntılıca açıklanması, hareketi parçalamaya, zayıflatmaya, yozlaştırmaya pasifleştirmeye veya provokasyona getirmeye dönük, parti dışı eğilimlere karşı başarılı mücadeledeki devrimci taktiklerin belirtilmesi, özellikle revizyonist ve likidatör akımlara karşı, her türlü oportünizme karşı, sosyalizme zararlı eğilimlere karşı kolektif mücadelemizin geliştirilmesi,
- Partinin demokratik kitle örgütlerinde (işçi, köylü ve gençliğin yığın örgütlerinde) çalışma biçimlerinin gelişmesine yardımcı olacak noktalar üzerinde durulması,

- Partimiz içinde varolan veya başgösterebilecek olan yanlış eğilimlerin önlenmesine yardımcı açıklamaların ve çalışmaların yansıtılması,
- Partimizi destekleyen İLKE ve KİTLE dergilerinde imkânsızlık nedenleriyle yer alamayan parti çalışmalarının ve parti içi haberlerin iletilmesi,
- Parti merkez organlarının önemli karar özetlerinin ve gerekçelerinin açıklanması,

- Yayına başlayan elinizdeki bülten, yukarıda kapsamlı olarak özetlemeye çalıştığımız belli başlı görevleri yerine getirmeye çalışacaktır. Şüphesiz ki, Bültenin, bu görevleri başarıyla yürütmesi tüm partili organ ve üyelerinin çabalarıyla mümkün olacaktır. Parti bültenimiz teorik-pratik çalışmalar bü-

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Yayın Organıdır

Sahibi AHMET KAÇMAZ

Yazı İşleri Sorumlusu EROL KIVANÇ

Başmusahip S. 10/2 Cağaloğlu İstanbul

tünlüğü içinde zamanla nitel ve nicel olarak gelişip güçlenecek, ve ilk sayıda belirttiğimiz başlıca amaçları her geçen gün daha da başarıyla gerçekleştirmeye çalışacaktır. Ama hemen belirtelim ki, bu bülten sadece yardımcı bir rol oynayacaktır. Gösterilen amaçlara ulaşmanın asıl yolu, hiç şüphesiz, Partiyi maddi bir güç yapan tüm organların demokratik merkezîyetçi bir anlayışla, işçi sınıfı kolektiviteleri ile ve fedakârlığıyla işlemesinden, parti organ ve üyelerinin gerek teorik-ideolojik düzeylerinin, gerekse pratik yetkinliklerinin gelişmesinden, ve partideki kolektif demir disiplinin güçlenmesinden geçer.

Partimiz ancak işçi sınıfı sosyalizminin yaratıcı ve devrimci ruhunun tüm organlarda egemen olmasıyla, işçi sınıfına yaraşır disiplin ve kolektiviteleri anlayışının, fedakârlık ruhunun sürekli güçlenmesiyle, adına lâyık bir Parti olarak gelişecektir. TSİP.

İşçi sınıfı sosyalizminin kadrolaşmasını, sapasağlam temeller üzerinde sapasağlam örgütlenmeye serpilip sürekli gelişmesini sağlayarak üstlenmiş olduğu tarihi misyonu başarıyla yerine getirecektir.

YAŞADIĞIMIZ SOMUT KOŞULLAR VE ACİL GÖREVLERİMİZ

GİRİŞ :

Sosyalistler boş lafla vakit geçirmezler. Hele hele, Proleteryanın Devrimci partisi'nin lafla kaybedecek vakti yoktur. Bol laf az iş, burjuva ve küçük burjuvaların işi, filistenlerin, entellektüel lafazanların, sol gevvelerin uğraşdır.

Sosyalist Yöntem, mücadelenin her adımında somut durumların somut tahlilini şart koşar. Ancak bu tahlillerin ışığında proleteryanın taktikleri belirlenebilir. Ancak bu taktikler çerçevesinde parolalar tesbit edilir. Sloganlar belirlenir. Ajitasyon ve propoganda çalışmaları bu parolalar ve siyasi gerçekler dahilinde yürütülür. Ajit-Prop ile sıkı sıkıya diyalektiklenir. Örgüt gücü ve örgütlenme düzeyi, ajitasyon-propoganda çalışmalarının yaygınlık ve etkinlik derecesini doğurur. Örgütten çıkan ajitasyon propoganda ise kitleler, sempatizanlar ve parti dışı kadrolar arasında yankı yaptığı cran- da örgütlenmeye dönüşür. Yani ajitasyon-propogandayı yapan örgüt, bu çabalarının meyvalarını toplayarak onları örgütlenmeye dönüştürür. Böylece örgütlenme ajitasyon propogandayı, ajitasyon propoganda ise örgütlenmeyi karşı- likli olarak pekiştirip güçlendirerek, geliştirirler.

Böylece siyasi çalışmada nitelik-nicelik- ve tekrar nitelik ve ilh.. bütünlüğü sağlanır. Parti kadroları nitelikçe tecrübe kazanıp, pekişip güçlenirken, parti kitleler içinden yeni namzet kadrolar, kitle liderleri kazanır, bu nitelik kazancının yanı sıra parti geniş sempatizan yığınlarının güvenini sağlar, parti çevresindeki sempatizan halkası genişlerken, hem dar kadroların, hem de onların yönlendirdiği sempatizan yığınların desteğiyle parti Kitleler içinde güçlenir. Partinin daha geniş emekçi kitlelerle kaynaşıp, bütünleşmesi, daha geniş yığınlar içine yayılması ve kök salması böylece mümkün olur. Şüphesiz ki, işçi sınıfı sosyalizmi, kitleler deyince her şeyden önce işçi yığınlarını anlar. Ama sadece işçi yığınlarının amaçlarına göre değil, işçi sınıfının önderliğinde halk cephesinde birleşecek tüm emekçileri ve devrimci sınıf ve zümreleri gözönünde tutar.

Bugün için çalışmalarımızın işçi kitlelerine yoğunlaşması, yoksul köylü ve devrimci gençliği ihmal etmemizi doğurmamalıdır. Ve devrimci halk cephesinin öncüsü olan Partimiz, cephe politikası içinde, tüm emekçi yığınların ve yurtsever aydınların, emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı olan siyasi ve ekonomik özlelerini gözönünde bulunduracaktır. Fakat niçin özellikle ve öncelikle işçi yığınlarına yoğunlaşmamız gerektiğini, niçin yoksul köylü,

devrimci gençlik ve yurtsever aydınlar üzerinde, işçi sınıfının yanısıra, ikincil olarak duracağımızı, aşağıdaki somut tahlilin ışığında ele alacağız.

SOMUT DURUMUN SOMUT TAHLİLİ: EMPERYALİZM VE TÜRKİYE

Sık sık belirttiğimiz gibi, emperyalist blok bugün yeni ve büyük bir dünya krizinin eşiğine kadar gelip dayanmıştır. Emperyalist politikacılar, burjuva ideologları artık bu gerçeği adeta feryadlarla itiraf etmektedirler.

Bugün emperyalizmin özgücü uluslararası finans kapitaldir. Uluslararası finans kapital direkt veya dolaylı olarak kontrolü altında tuttuğu ülkelerdeki ortaklarıyla ve prekapitalist sömürücülerle el ele vererek, dünya üzerinde zulmü ve sömürüye dayanan tahakkümünü devam ettirme çabasındadır. Uluslararası finans kapital zincirinin halkaları, çoğu az gelişmiş ülkelerde de mevcuttur ve bu az gelişmiş ülkelerdeki burjuva mihrakları, kapitalizm öncesinden kalmış sömürücü sınıflarla birlikte bürokratik yapılarını, üst yapı kurumlarını elde tutmağa çalışarak egemenliklerini sürdürme gayretleri içindedir.

Emperyalizmin karşısındaki dünya güçlerini ise şu kategorilerde toplamamız gerekir: 1- Dünya sosyalist Sistemi (Sosyalist ülkeler) 2- Emperyalizme ve ortaklarına karşı verilen halk kurtuluş savaşları veya ulusal bağımsızlık hareketleri 3- Metropol ülkelerinin proletarya hareketleri.

Dünya krizinin derinleşmesi oranında, metropol ülkelerinde, işçi sınıfının şimdilerde hedefini anti-monopolist mücadeleye yönelterek, taktiklerini bu çerçevede belirlediğini hatırlarsak, sözkonusu ülkelerde işçi sınıfının giderek daha da genişleyen emekçi halk desteğini aldığını görürüz. Hatta derinleşen, çelişkiler içinde, karşı-devrimci nitelikteki monopol dışı (ya da anti-monopolist) burjuva kesimlerinin bile tarafsızlaştığını, yer yer işçi sınıfını -geçici de olsa- desteklemek zorunda kaldıklarını gözönünde bulundurursak, uluslararası finans kapitalin ne denli güçlükler içinde bulunduğunu daha iyi kavramış oluruz.

Görüldüğü gibi emperyalizme karşı verilmekte olan mücadelenin başını uluslararası işçi sınıfı çekmektedir... Sosyalist ülkelerdeki işçi sınıfı iktidarlarının yanısıra, halk kurtuluş mücadelelerindeki mahalli işçi sınıflarının etkinlik ve öncülükleri gitgide güçlenmektedir. Metropol proleteryalılarının da güçlenen mücadelesi, uluslararası işçi sınıfı hareketinin birliğini ve dayanışmasını, mücadele azmini büsbütün geliştirmektedir.

İşte başını uluslararası işçi sınıfının çektiği bu topyekûn anti-emperyalist dövuş, emperyalizmi iyice köşeye sıkıştırmıştır. Buna kapitalizmin doğasındaki periyodik (devrî) bunalımlar da eklenince, dünya kapitalizminin krizi derinleşmiş, finans kapital grupları üç ayrı mihrakta kriticalleşmiştir. Gitgide güçlenen dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar mücadelesine ve gene gitgide derinleşen emperyalist krize bağlı olarak, emperyalist mihraklar arasındaki sömürü paylaşımı ve nüfuz bölgeleri çekişmesi de kızışmaktadır.

TÜRKİYEDE EGEMEN SINIFLARIN ÇIKMAZI:

Yıllardır belirtileri gözüken uluslararası kriz, emperyalizme bağımlı az gelişmiş bir kapitalist ülke olan Türkiye'de kendisini günümüzden çok önce göstermiştir. Türkiye'nin egemen sınıfları bir yandan dünya kapitalist sistemine bağlı olarak, öte yandan gitgide gelişen emekçi halk mücadelesi karşısında yıllarca öncesinden başlayarak bunalıma düşmüşlerdi.

Bunun sonucu olarak yerli egemen sınıflar, Amerikan uzmanlarının önemli bir rol oynamasıyla 12 Mart faşizmini halkımızın üstüne indirerek, zaten varolan kısıtlı demokratik imkanları büsbütün yoketmek istediler. Fakat halkımızın demokratik mücadelesi, tüm baskılara rağmen gelişti. Bunun yanısıra içte egemen sınıfların kendi aralarındaki ihtilâfların dinmemesi, yönetim

formülleri üzerinde anlaşamamaları, dışta ise Türkiye'de nüfuz kurmak isteyen ABD ve AET emperyalist mihraklarının çekişmesi, yerli egemen sınıfları parlamenter görünümülü örtülü faşizm sisteminde birleştirdi. Ne var ki, halkımızın demokratik özlemlerinin kısmen yansımalarıyla 14 Ekim seçimleri egemen sınıfların en gerici özlemlerine karşı bir tepki olarak sonuçlandı.

BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ:

14 Ekim seçimlerinden önce gerçek demokratik mücadeleyi -imkânları ölçüsünde- gazete ve sendikalar, diğer demokratik örgütler imkânlarını kullanarak sürdüren, anti-faşist mücadelede -partisiz de olsa- bilimsel ve tarihsel olarak öncülüğü götüren işçi sınıfı sosyalistleri, kısa zamanda özgürlük ve demokrasi savaşını genişleterek, kendi sosyalist yayın organlarına kavuştular.

Bu yayın organları iki görevi içeriyordu: 1- Türkiye'nin yıllardır gündeminde olan Sosyalist Parti meselesinde kadrolar arasında ideolojik oluşumu hızlandırmak ve ideolojik birliğin gelişmesine yardım etmek, ve Sosyalist Partinin kurulabilmesinin asgari şartlarını yaratmak. 2- Kadrolarla kitleler arasındaki bağları onarıp güçlendirmek ve demokratik mücadeleyi geliştirirken, kitlelerin bilinçli kesimlerine ajitasyon ve propogandayı ulaştırmak.

Fakat gerek kadroların derlenişi ve kadrolarla kitlelerin bağlarının kurulması, gerekse demokratik mücadelenin gelişmesi, sosyalist ajitasyon ve propogandanın güçlenmesi, ancak Örgütün başarabileceği bir sorundu. Örgütün kurulması ise belirli koşulları gerektiriyordu. Bu koşullar arasında, siyasi affın gerçekleşmesi de vardı. Siyasi affın gerçekleşmesinin parlamentoda suya düşmesinden sonra, Sosyalist Parti kurulması çabaları yoğunlaştı, partinin kurulmasına katılabilecek çeşitli çevrelerle temasa geçildi. Ama bu çevrelerin bir kısmının geçmişten gelen kötü bir alışkanlık sonucu misyon gütmeleri ve sosyalizm üzerinde patent sahibi olduklarını sanmaları, bu ana sorunu bir aydın grupçuluğu açısından ele alarak, sınıf mücadelesini önemsemediklerini ispat etmeleri durumuyla karşılaşıldı.

Ne var ki, Parti kişilerin ve grupların sübjektif isteklerine bağlı olamazdı. Seçimler yapılabildiği halde henüz Sosyalist Parti yoktu, oysa özellikle işçi yığınlarının ve gençliğin kendiliğinden mücadelesi gelişip gidiyordu. Sosyalist Parti, sosyalist her şeyden önce sosyalist aydınların değil, işçi sınıfının meselesiydi. Ve işçi sınıfı, sosyalist partisinin kurulması görevini dayatıyordu.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

Böylece Parti görevinin savsaklanmayacağı açıktı. Bu zorunluluk ışığında Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kuruldu. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi yarım yüzyıllı aşkın sosyalist mücadele tarihimizin bir ürünüydü. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, tüm sosyalist mücadele tarihimizin olanca mirasına hatalarıyla ve sevaplarıyla sahip çıkmıştır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, kendi varlığını, kendisinden 55 yıl önce başlayan Türkiye İşçi sınıfı sosyalist mücadelesinin bir ürünü sayar. Eğer bu mücadele olmasaydı TSİP'in de varolmasına imkân olamazdı. TSİP 55 yıllık sosyalizm tarihimizin teorik ve pratik mücadelelerinin vardığı aşamada, 1974 yılında, sosyalist hareketi sağlam temeller üzerinde toparlamak, işçi sınıfının politik örgütlenmesini gerçekleştirmek, işçi sınıfı merkezi siyasi otoritesini tesis etmek ve bu otoritenin tüm emekçi sınıfların önderi durumuna gelmesini sağlamak üzere kurulmuştur. TSİP, kişilerin veya grupların sübjektif isteklerine bağlı olarak değil, işçi sınıfı öncülüğündeki emekçi halk hareketimizin dayatması sonucunda kurulmuştur.

Bu nedenle TSİP sadece 55 yıllık sosyalizm mücadelemizin bir ürünü değil aynı zamanda 100 yılı aşkın zamandır emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı sürüp gelen bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin bir parçasıdır, yani TSİP hem sosyalist tarihimizin bir ürünü, hem ondan da eski olan emekçi halk hareketinin bir sonucudur. Ve TSİP halkımızın bağrında varolan devrimci dinamiği ve Bedrettin'lerden, Pir Sultan'lardan sürüp gelen devrimci geleneği, modern işçi sınıfının bilimi ve devrimciliğiyle sentezleştirerek, günümüzün bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini güçlendirmek ve işçi sınıfı öncülüğündeki nihai zafer yolunda yürümek için kurulmuştur.

TSİP modern sınıflar dövüşünün bilimle donanmış Partisidir. TSİP bu nitelikleriyle en az 125 yıldır yeryüzünde bilimsel esaslarıyla sürüp gelen işçi sınıfı sosyalizminin bir ürünüdür.

Teori der ki: "Bir proleterya Partisi işçi sınıfı biliminin ve dünya işçi sınıfı hareketinin de ürünüdür. Proleterya Partisinin görevi bilimsel teoriye ortodoksça bağlı olmak, fakat onu kuru doğmalar haline getirmeden yani onun devrimci ve yaratıcı ruhunu zedelemeyen kendi ülkesinin somut yapısına uygulamaktır."

İşçi Sınıfı Partisi bulunduğu toplumun somut ekonomik-sosyal yapısını, sınıflararası ilişkilerini tarihten uzanıp gelen bir perspektif içinde bilimsel olarak analiz eder. Gene kendi toplumundaki alt yapı üst yapı ilişkilerini tesbit eder. Bulduğu toplumun evrensel ve orojinal özelliklerini bilimsel açıdan analiz ederek ideolojik senteze varır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi hem devrimci bilimsel teoriye sımsıkı bağlıdır. Hem de, Türkiyemizin tarihten uzanıp gelen ekonomik-sosyal-politik yapısını, kendinden önce etüt etmiş sosyalizm mücadelemizin varlığı bilimsel veriler ve sentezlerden yola çıkmıştır.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİNİN ACİL GÖREVLERİ:

Kabul etmemiz gereken bir gerçek var: Bilindiği gibi her ülkenin tarihinde devrimci sosyalist hareketle işçi sınıfı hareketinin ayrı ayrı geliştiği bir dönem vardır. Ve şurası gerçektir ki, bu dönem, Türkiye tarihinde çok uzun sürmüştür. Bugün ise sosyalist hareketle işçi sınıfı hareketinin kucaklaşıp kaynaşması konağındayız. Bu aşama, işçi sınıfının kendi bilimi olan sosyalizme sahip çıkması konağıdır. Bu konak, sosyalist hareketin işçi sınıfına malolması aşamasıdır. Bu aşama büyük ölçüde ekonomik mücadele şeklinde ve kendiliğinden gelişen işçi sınıfı hareketinin politik harekete dönüşmesi, işçi sınıfının kendi merkezi otoritesine ulaşması aşamasıdır. Bu konak işçi sınıfının "kendisi için sınıf olma" konağıdır. Bu aşama ekonomik ve ideolojik mücadelenin işçi sınıfının merkezi siyasi otoritesinin disiplini altında üçlü mücadele birliğinin gerçekleşerek devam etmesi aşamasıdır. Ancak bu acil temel görevler başarıldığı takdirde ve başarıldığı oranda işçi sınıfı diğer emekçi kitlelere öncülük edebilir ve onları derleyip toplayıp, iktidar hedefine doğru yönlendirebilir.

Uzak ve yakın sosyalizm tarihimize baktığımızda, en bunalımlı ve başarısız dönemlerin ve özelliklerin harekete işçi sınıfınca el konulmamış olmasından ileri geldiğini görmekteyiz. Uzun yıllardır sürüp gelen dağınıklık ve grupçuluk, hizipçilik, yuvarcılık alışkanlıkları, örgütsüz mücadele alışkanlıkları, çeşitli teorik ve pratik yanlışlıklar, sosyalist hareketin küçük burjuva unsurların yönetiminde kalmış olmasından doğmaktadır. Oysa işçi sınıfı kendi bilimine ve kendi politik hareketine sahip çıktığı zaman, bu hastalıklar asgariye inecek, işçi sınıfının kolektif demir disiplini kurulacak, teori-pratik birliği gerçekleşecektir.

İşte görevimiz geçmişin zengin tecrübeleri ışığında, bilimden ve gerçeklerden asla uzaklaşmadan, sosyalizmi işçi sınıfına maletmektir. Bu görev şüphesiz ki tek değil ama birincil görevimizdir.

B ödev, aynı zamanda işçi sınıfı sosyalisti kadroların sağlam birlik ve disiplin altında derlenmesi görevinden de bağımsız tutulamaz.

Şu halde partimizin birincil özellikle işçi sınıfımızın politik örgütlenmesi, sosyalizmin işçi sınıfına malolması çalışmalarını için devrimci kadroları sağlam yani devrimci prensipler ve disiplin içinde toplamak ve gene bu esaslar içinde yeni kadrolar, (işçi sınıfı militanları) yetiştirmektir.

Partimiz büyük ölçüde eski kadrolarla yeni yetişmekte olan kadrolar sentezinden oluşmuştur. Ama bu derleniş görevimizin bittiği anlamına gelmez, partimiz dışında da şüphesiz ki dağınık da olsa işçi sınıfı devrimcileri veya işçi sınıfı devrimcisi olabilecek namzet kadrolar vardır. Bu kadroların kimisi dağınık biçimdedir, kimisi hareketin geleneksel zaaflarından olan tekkecilik ahabap çavuş yuvarcılığın etkisinden veya şüphecilikten kurtulmuş değildir. Kimisi ise kariyerist bazı tekke şeyhlerinin tasallutu altında şimdilik oylanmaktadır.

Evrensel bir ilke olarak şüphesiz ki Parti dışında bir işçi sınıfı sosyalisti olamaz. Ama hareketin uzun süren başarısızlıkları, özellikle yakın geçmişteki çeşitli bölünmeler, kavram ve eylem kargaşası, teori-pratik keşmekeşi, günümüz özel şartlarında bir kısım iyi niyetli ve dürüst devrimci kadroyu şaşkın ve mütereddit bırakmıştır. Bu nedenle partimiz kadroların derlenme ve merkezileşme sürecini henüz tamamlamış değildir. Özellikle günümüzde en az 40 yıl önceye dayanan zaaf ve dağınıklık gözönünde tutulursa, hele hele yakın geçmişte solda koparılan fırtınalar ve yaratılan keşmekeş hatırlanırsa, devrimci toparlanmanın kısa zamanda gerçekleşeceğini ve örgütsüzlük ve kavram anarşisisinin bıçakla kesilir gibi bir anda sona ereceğini umamayız. Ama görevimiz, özellikle işçi-yoksul köylü ve devrimci gençlik çalışmaları içinde, özellikle işçi sınıfının acil politik örgütlenme görevi içinde yeni kadroları yetiştirmek ve bunun yanısıra, yetişmiş olan sağlıklı kadroları parti çatısı ve bayrağı altına kazanmaktır. Bu kazanma şüphesiz ki ilkesiz biçimde değil, tersine alabildiğine prensipli biçimde olmalıdır. Aksi halde partimiz bir ilkesizler birliğine, bir Mevlâna dergâhına döner.

Partimizin pratik çalışmalarını yanısıra ideolojik mücadelede güçlenmesi, çeşitli sapmalara karşı mücadele etmesi bu toparlanmayı hızlandıracaktır kanısındayız. Gerçi birtakım zararlı grupların olması ve çeşitli mirakların eskiden kalma misyonlarını canlandırmak üzere hareketi 1971 öncesindeki kargaşaya çekmek istemeleri partimizin işini güçleştirecektir. Ama parti dışı zararlı eğilimlere karşı verilecek mücadele, aynı zamanda parti dışındaki sağlıklı unsurların da işçi sınıfı sosyalizmi doğrultusunda saf tutmasını sonuçlayacaktır. Fakat, yanlış eğilimli grupların tasallutu ancak ve ancak işçi sınıfının güçlü ve örgütlü olarak siyasi harekete, sosyalist akıma el koymasıyla mümkün olacaktır. Aksi halde küçük burjuva ortamının kalkmasına, burjuva ve küçük burjuva zümre uzantılarının sosyalizmin tepesinden silinmesine imkân yoktur. Bu nedenle ideolojik mücadeleyi sadece sapkın ideolojilere karşı mücadele ve onlara laf yetiştirme diye almamalıyız. Hatırlarsak 1971 öncesinde örgütlenme sorunumuz askıda dururken kadrolara strateji tartışırılmış, "şehirlere mi kırlara, yoksa kırlardan mı şehirlere" kavgaları günün en önemli sorunu haline getirilmişti. İşte aynı küçük burjuva tekelleri ve özellikle provokatör-likidatörler bizi bazen provokasyon alanına çekmeğe gayret etmekte idiler. Şüphesiz ki onlara gereken cevabı verecek ve harekete olan zararlarını asgariye indirip silmeğe çalışacağız. Ama bu görev bizi asla, ana görevimizden uzaklaştırmayacaktır. Ana görevimiz öncelikle işçi yığınlarının örgütlenmesidir... Bu örgütlenmenin yanısıra yoksul köylü liderlerini yetiştirmek, eğitmek ve örgütlemek göreviyle, gençlik içinde sağlam bir işçi sınıfı sosyalizmi geleneği ve kadrolaşması yaratmaktır. (Gençlik içindeki anarşist ve goşist eğilimlerin ya da benzeri yanlışlıkların egemen olmasını önlemenin asıl yolu işçi sınıfının kitleler üzerindeki politik örgütlenmesini

güçlendirmektir, ama bu görev bizi işçi sınıfının yanısıra gençliğin üzerine yoğunlaştırmaktan alıkoymamalıdır. Fakat bu görevi yerine getirirken parti ile sosyalist gençlik teşkilatı arasındaki farkı asla gözden uzak tutmamak, partiyi bir gençlik örgütü haline dönüştürmemeye âzami dikkat etmek şarttır.)

PARTİ VE KİTLELER:

Biz her şeyden önce işçi sınıfı sosyalistiyiz. İşçi sınıfı sosyalizminin başlıca görevi işçi sınıfı başta olmak üzere yoksul köylülüğü ve diğer ezilen emekçi kitleleri örgütlemektir. Siyasi Parti iktidar mücadelesi yapar. İktidar mücadelesi ise işçi sınıfının en bilinçli, en fedakâr, en yiğit unsurlarından oluşan sınıf örgütüyle sürdürülür, bu sınıf örgütünün yığınlar içinde köklü çalışmasıyla sürdürülür. İktidara yönelmek için, işçi sınıfı partisinin, kitlelerin güvenini ve desteğini sağlaması şarttır. Bu güven ise, ancak partinin kitleler içinde varolmasıyla ve kitlelerin partinin gösterdiği doğrulara kendi öz tecrübeleriyle varmasıyla mümkündür. Partinin politik üstünlüğü sadece doğru taktikler çizmekle değil, o politik çizgiyi kitlelere, kitlelerin kendi öz deneyimleriyle benimsetmesiyle ölçülür. Parti, politik çizgisine bağlı olarak sloganlarını ve ajitasyonunu kitlelere götürür, kitleler içindeki yankısını ölçer, onları kitlelere maletmek için geliştirir, arındırır, yalınlaştırır böylece kitlelerle parti arasındaki bağ, bilimin ışığında, kitleler içinde sınanarak güçlenir. Partinin önderlik etmesi demek kitlelerden kopuk kalması değildir. Ve elbette, kitlelerden kasıt herşeyden önce işçi kitleleridir. Ama işçi kitleleri içinde yoğunlaşmak yarı-proleterler ve yoksul köylülerden soyut kalmak değildir.

GENÇLİK SORUNU:

Yakın geçmişte hareketin işçi sınıfına yeterince malolması sonucu yiğit ve militan gençliğimiz bir dönem için genel halk hareketi içinde en dinamik politik kesim oldu. Gençliği işçi sınıfı altına alabilecek İşçi Sınıfı Partisi bulunmadığından, gençlik içinden çıkan milatanlar yiğit ve fedakâr atılganlıklarla öne çıktılar. İşçi sınıfı politik hareketinin zayıf ve örgütsüz olmasından çıkan bu doğal sonucun izleri bugün de silinmiş değildir.

Bu nedenle, gençliğimiz ve gençlik içinden çıkan yiğit anti-emperyalist ve anti-faşist militanlar tarihsel olarak haklıydılar. Ama bu haklılık onların politik olarak yanlışlarını görmememiz anlamına gelmemelidir. İşçi sınıfı 12 Mart öncesinin üstünlüğünde iktidara aday olmadığı için pek çok yiğit gencimiz öne atılmıştı. Biz tarihsel olarak bu fedakâr ve yılmaz halk devrimcilerinin anısına ve tarihsel haklılıklarına sonuna dek sahip çıkmalıyız. Ama onların politik yanlışlarının günümüzde de tekrarlanmaması için, işçi sınıfı sosyalizmini bilim olarak gençlik içinde ve emekçi halk hareketi içinde egemen kılmalıyız. Ve işçi sınıfı sosyalizminin bilim olarak egemen kılınması sadece ideolojik üstünlük biçiminde kalmaz. Çünkü işçi sınıfsız işçi sınıfı devrimciliği olamaz. Görevimiz bu bilimsel üstünlüğü, bu fikri gücü, maddi güce dönüştürmek, işçi sınıfını fiili politik örgütlenmesini gerçekleştirip, ideolojik üstünlüğü, politik-ideolojik ve örgütsel üstünlük (öncülük) halinde madde olarak somutlandırmaktır.

İŞÇİ SINIFI İNKARCILARINA LİKİDATÖRLERE KARŞI MÜCADELE:

Bugün önümüzde ikili bir ana mücadele vardır. Bu ana mücadelelerden başlıcası elbette emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı verilecek topyekûn mücadeledir.

Fakat bu topyekûn mücadele işçi sınıfına ihanet halinde olan, işçi sınıfı sosyalizmini hançerlemeye çalışan likidatörlere (tasfiyecilere) karşı mücadeleden asla bağımsız değildir.

Parti dışında bugün için beliren en sapık ve en tehlikeli "sol" akın, Aydınlık adıyla ve Devrimci Gençlik Birliği (Eski adı: Yurtsever Gençlik Birliği) isimli örgütlerle ortaya çıkan akımdır.

Önce Türk Solu ve Aydınlık Sosyalist Dergi çevresinde ve kuyrukçu MDD hareketi içinde, bürokrat kuyrukçuluğu olarak zuhur eden "millici güçler" "asker-sivil aydın zümre" kuyrukçuluğu yaparak hareketi küçük burjuvazinin kuyruğuna bağlamağa çalışan bu sapık çizgi, işçi sınıfının öncülük için objektif ve subjektif şartlarının varolmadığını iddia ediyor, devrimi altı aşamaya bölüp, ilk dördünde öncülüğü Kemalist küçük burjuvaziye bırakıyordu. Daha sonra Aydınlık dışına atılan bu sapıklar, bir süre için bürokrat kuyrukçuluğuna devam ettikten sonra selameti Mao Zedung tekkesinde kapılanmakta bularak, provokasyon eylemlerine, uluslararası işçi sınıfı hareketine ve dahilde en keskin sloganları ortaya atarak, her türlü provokatif davranışı ve laf ebeliğini gündeme getirerek devam ettiler.

Her geçen gün yeni bir slogan atan, hedef şaşırtan, ikide bir özelleştiri yapıp ağız değiştiren, bir gün dediğini ertesi gün geri alan bu çizgi provokasyon davranışlarına 12 Marttan önce ve sonra da devam etti.

Eskiden P.D. Aydınlık adıyla, bugün de Aydınlık ismi altında provokasyona devam eden bu ihanet çizgisi, doğrudan doğruya sosyalist hareketin tasfiyesini (likidasyonunu) hedef almıştır. Tüm amacı uzunbildiği tüm kadroları ve unsurları keskinliği ve provokasyona sevek ederek işçi sınıfının politik hareketini veya sempatizanlarını hapishaneye tiktirmek, işçi sınıfının politik hareketinin ve demokratik gelişiminin üzerine faşizm perdesini germeğe hazır bekleyen egemen sınıflara bahane hazırlamaktır. Hem kadroları, hem de topyekün emekçi halk hareketini ve bunun ana eksenini olan sosyalist hareketi egemen sınıflara yem etmek, faşizme "soldan" çanak tutmak isteyen bu provokatör ve likidatörlerin şimdilik gençliği kendilerine ana alan seçtikleri ayrı bir gerçektir. Gençliği ve kitleleri örgütsüz olarak maceralara itmeği amaç bilen, devrimcileri işçi sınıfı bilimi dışında tutmağa çalışan ve keskinliği teşvik ederek provokasyon yapan, her türlü siyasi ahlâksızlığı yapan, tahrifçilik yaparak partimize provokatörce saldıran bu sapık ideoloji aynı zamanda yabancı ve yerli egemen sömürücü güçlerden, yani emperyalistlerden ve yerli ortaklarından açık ve gizli destek görmektedirler. CIA ve diğer faşist gizli servis ajanlarıyla birlikte çalışan ve onların paralelinde davranan bu tarihi ihanet akımını tecrit etmek, halk, halk diye diye gerçekte halk düşmanlığı yapan bu likidatörleri silip atmak işçi sınıfı sosyalizminin günümüzdeki başlıca görevleri arasındadır. Partimizin gerçek kitleye açık toplantı, miting ve eylemlerinde, ajitasyon, propoganda ve örgütlenme çabalarında, hakim sınıflardan gelen baskıların yanısıra, bu azınlık grubun saldırı ve çelmeleme çabalarıyla karşılaşmaktayız. Azınlık sivil karşı-devrimci guruplar arasında partimize iki düşman grup saldırmaktadır: 1- Ülkü Ocakları 2- DGB'liler (Aydınlıkçılar) Bu nitelikleriyle Aydınlıkçılara "sosyal faşistler" adını takmak yanlış olmaz.

Gerek parti için organlarımızda, gerekse partiyi destekleyen yayınlarda bu tarihi ihanet ve provokasyon çizgisini, keskin lafazanlık ardına gizlenmiş ve CIA provokasyonunu bütün veçheleriyle teşhir edeceğiz. Partili arkadaşlarımız kendilerini halkın saflarında gösteren, etrafa keskinlik kusarak bu maske altında işçi sınıfı düşmanlığı yapan bu sosyal faşizme karşı, bu likidasyon ve provokasyon akımına karşı azami derecede uyanık, bilinçli ve kararlı olmalıdırlar. Gene bu gerici kliğin yayın organlarında tahrif yoluyla alıntılar yapılarak, yazıları tamamen çarpılıp, özlerini değiştirip ileten ahlâksızlıklarına karşı bilinçli bir mücadele vermek, bu riyakârlığı teşhir etmek görevimizdir.

YENİ PARTİ SÖYLENTİLERİ:

Partimiz dışında bir başka çere de yeni parti kurulacağını yayarak ve böyle- si girişimlerde bulunarak bulanıklık yaratmaktadır. Yeni bir partinin zemini olsa olsa küçük burjuva sosyalizmi olacağından ve küçük burjuva tabanını ken- disine destek alacağından, böyle bir küçük burjuva partisine gerek olup olma- yacağı konusuna ele alacağız. Bu girişime bulunacak veya böyle bir partiye ka- tılacak unsurlar arasında elbette iyi niyetli sosyalist arkadaşlar da olacak- tır. Fakat partinin genel olarak küçük burjuva tabanını kucaklayacağı gözönün- de tutulursa, o çizgideki iyi niyetli arkadaşların zamanla işçi sınıfı sosya- lizmine kazanılabileceği gerçeğini unutmadan, sözkonusu muhtemel partiye önce- den bir cephe partisi gözüyle bakmak mümkün olabilir. Fakat bu parti eğer işçi sınıfı sosyalizmi adına ortaya çıkarsa -ki başlangıçta öyle olacaktır- ne gibi ideolojik ayrılıklar ortaya koyacaklarına ve partiyi kuruluş gerekçelerine baka- cağız. Ve genellikle sağ bir çizgiyi izleyecek, revizyonizmi temsil edecek bu çizgiye karşı fikir mücadelesi yapacağız. Ama onlara karşı vereceğimiz ideolo- jik mücadelemiz, Aydınlık provokasyonuna karşı verilecek mücadeleden farklı ola- caktır. Çünkü biz Aydınlık grubunu asla demokratik cephede kabul etmiyoruz. Ama yeni kurulacak sosyalist iddialı bir partiyi, ilerici küçük burjuvazinin parti- si olarak, bir cephe partisi gibi almamız, ideolojik mücadelemizi bu esaslar üzerine oturtmamız gerekli olacaktır.

Böyle bir partinin burjuva basınından ve özellikle Yeni Ortam Gazetesinden destek bulacağı, ihtimali sözkonusudur. Bu destek ona başlangıçta suni bir güç kazandırabilir. Partimizin burjuva basını tarafından ve küçük burjuva aydınları tarafından şimdilik bir tecrit çemberine alınmış olduğu hatırlanırsa, bası- nın desteği yeni partilere bir süre kan ve soluk verebilir. Ama bu soluk bur- juva ve küçük burjuva soluğu, bu kan küçük burjuva kanı olacaktır. Biz gerçek desteği işçi sınıfından alıyoruz. Ve burjuva basının suni pompalaması değil, işçi sınıfının ve yoksul kitlelerin sosyalist gençliğin devrimci soluğu ve dev- rimci kanı, sosyalizmin özünü meydana getirir. Örgütlenmeyi sağlam temeller üzerine oturttuğumuz, prensiplerden ayrılmadığımız ve işçi sınıfının devrimci mücadelesinden ve biliminden uzak kalmadığımız sürece hatalarımızı bu doğrultu- da giderdiğimiz müddetçe, çekinmeyelim. Tarihin akışı işçi sınıfından yanadır. İşçi sınıfı sosyalizmi kendi kitle gücüne ileri örgütlenme ve ideolojik birlik düzeyine ulaştığı zaman burjuva basınının desteğini alacak icazetli burjuva ve küçük burjuva çizgilerini aşar geçer. Zaten kitle onu çoktan aşmıştır. Sadece bu kadar da değil, işçi sınıfı sosyalizmi elbet kendi günlük gazetesini de çı- karmaya başlayacaktır. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

KURULTAY ÇAĞRILARI:

Gene bir takım başka mihraklar, ya misyonu çoktan tükenmiş, ya da kendi ken- dine misyon vehmeden birtakım unsurlar imza toplama veya dergilerden çağrı yap- ma yoluyla kurultay toplama çabalarındadır. Meseleyi bir sınıf mücadelesi olarak almayan, işçi sınıfı kolektiviteleri ve disiplini içinde kendi bireyini eritmeğe göze alamayan birtakım kariyeristlerin ve ne üdüğü belirsiz bazı un- surların veya barutunu çoktan yitirmiş bazı unsurların bu çağrılarını ciddiye almamak gerekir. Fakat önümüzdeki sayılarda bu konuya da bilimsel ve somut po- litik açıdan değineceğiz.

Gelecek sayılarda Türkiye'nin somut ekonomik ve politik durumunu, ve politik çalkantılarını inceleyecek, taktik ve şiarlarımız üzerinde duracağız.

Tüm arkadaşlara devrimci başarılar diliyoruz...